

**[Fr. Dalgaard.]**

I de fælles Regler er der nu i god Overensstemmelse med den praktiske Udvikling, Tingene har faaet, fastslaaet, at Forretningsstedet i højere Grad end tidligere bliver Betalingsstedet fremfor Bopælen.

I § 7 er der ogsaa givet en særdeles fornuftig Regel om, at en Skyldner skal godtgøre det Kurstab, der maatte være sket, hvis der er Tale om Betaling i fremmede Betalingsmidler og han har oversiddet sin Forfalds dag. I Tilslutning til denne Regel kan man nævne Lovforslagets § 62, hvori der gives en almindelig Regel om, at man er pligtig at betale Forhalingsrenter, naar man oversidder sin Forfalds dag. I en Række Tilfælde skal man nu, naar man staar og har Penge til gode og ikke faar dem, anlægge Sag, før disse Forhalingsrenter begynder at løbe. Det er vistnok ogsaa en særdeles praktisk og god Regel, der nu indføres.

Det vigtigste Kapitel er dog uden Tvivl Kapitel 2 om Omsætningsgældsbreve, det er her, de strenge Regler staar. I de strenge Regler, man hidtil har haft for en begrænset Del af Omsætningspapirerne, Veksler og Checks — ja, man kan for Resten godt allerførst nævne Penge, som i Virkeligheden ogsaa er en Slags Gældsbrev —, har man altid anerkendt, at naar den, der erhverver disse Papirer, blot har faaet dem i god Tro, saa kan han beholde Papirerne, Pengene, uden Hensyn til, om den, han fik dem af, ikke havde Ret til at disponere over dem; naar han bare var i god Tro, saa løb han ikke nogen Risiko ved at modtage saadanne Papirer, og det endda, selv om der var Bedrageri og Falsk med i Spillet.

Nu foreslaar man, at de samme Regler skal gælde ogsaa for andre Papirer, der løber i Omsætningen, og som har Betydning for Omsætningslivet. De nævnes alle sammen i § 11; de omfatter 4 Grupper, og den vigtigste er disse Massegældsbreve, populært er det jo Obligationer, Kreditforenings- og andre Obligationer, som løber i Omsætningen, og som nu i vore Dage købes af de forskelligste Kredse, af private og af Institutioner. Og hvad man siger her i dette Kapitel, det er, at der skal være Tillid paa Forhaand til saadanne Papirer, naar de købes; naar det ser ud til, at den, som har dem i Hænde, kan raade over dem, og man i øvrigt ikke har nogen Grund til Mistanke, saa skal man kunne beholde disse Papirer.

Dette er en klar og god Regel. Det kan virke noget haardt over for den, som ejede Papiret, og hvem Papiret fratages, eller der paa anden Maade uden hans Vilje disponeres over det, det kan virke haardt, men af

Hensyn til Omsætningslivet er der ingen Tvivl om, at det er det rette Standpunkt: at udstrække disse strenge Regler til disse rene Omsætningspapirer, medens man saa til Gengæld fritager en Mængde Gældsbreve, som bruges mere privat, for andre strenge Regler. Og saa maa man opfordre de Mennesker og de Institutioner, der har disse værdifulde Papirer, til at træffe de Sikringsforanstaltninger, der er nødvendige — det kan være Deponering i Boks, og det kan være Anskaffelse af et bedre Pengeskab, det kan være mere betryggende Forsikring og meget andet. Man maa paalægge Folk, der har disse Papirer, den strengest mulige Om-sorg for disse Papirer, og saa maa man en Gang imellem, af Hensyn til det almindelige Omsætningsliv, risikere, at en eller anden uberettiget raader over disse Papirer. Det er i Overensstemmelse med hele den Retsudvikling, vi har haft. Vi har i Danmark en meget udstrakt Vindikationsret, som det hedder, en Ret for Ejeren af en Ting til at søge sin Ting tilbage, hvor saa siden den er henne. Men netop af Hensyn til Omsætningslivet, Forretningslivet, har man i Tidens Løb begrænset denne strenge Regel stærkt. Dette Lovforslag er altsaa ogsaa i Overensstemmelse med denne Udvikling.

I Traad med hele denne Udvikling kan man nævne § 12, hvor der er indført den nye Regel, at man skal have Skyldnerens Samtykke, naar man forandrer Karakteren af et Gældsbrev, forandrer det fra et Ihændergældsbrev til Navnegældsbrev. Det vil meget ofte være Kreditforeninger og andre Institutioner, der udsteder disse Papirer. Ogsaa dette er en gavnlig og god Regel for Omsætningslivet.

I Tilslutning til hele Synspunktet om de godtroende Erhververe af disse Omsætningspapirer kan man nævne Kapitel 5 om Notering. Notering er et specielt dansk Institut, og det sikrer paa forskellig Maade baade Ejere og Købere af Papirer. Paa begge Sider skabes der igennem dette særlige danske Institut Sikkerhed i Omsætningen. Ved de Noteringsregler, man har haft tidligere, maa man nok sige, at Ejerne af Papirer har været sikret i noget for stærk Grad, maalt med den Sikkerhed, som Køberne af Papirer har. Ved de Regler, der skabes her, tror jeg, at der afvejes godt til begge Sider, og hele Instituttet, som det nu indrettes, opfordrer til at benytte Notering af Papirer.

Der er givet nogle gode og praktiske Regler i Forbindelse med Noteringsreglerne, f. Eks. § 41, hvor der tales om, at de Institutter, der noterer, Kreditforeninger og andre,